

2013 TU Delft ten onrechte (mede)auteur

Onderwerp van de klacht: zich ten onrechte voordoen als (mede)auteur

Feiten; Advies commissie wetenschappelijke integriteit 24 juli 2013

1. Feiten, overzicht procedure

- 1.1 Op 26 november 2012 dient klager een klacht in, waarin hij zich beklagt over hoe beklagde als projectleider is omgegaan met het co-auteurschap van de heer B (hierna B) voor een artikel, horende bij een PhD onderzoeksproject. Naar klagers mening betreft het hier een schending van de wetenschappelijke integriteit door beklagde.
- 1.2 Een minnelijke schikking met inzet van de decanen X en Y wordt beproefd. Op 1 februari 2013 deelt klager per emailbericht mee dat een minnelijke schikking niet lukt en hij de procedure bij de CWI voortgezet wil zien. De opgeschorte proceduretermijn gaat nu weer lopen. Op 6 februari 2013 hebben de decanen wel een gesprek gehad in bijzijn van beklagde.
- 1.3 Beklaagde dient op 3 maart 2013 schriftelijk verweer in, waarin hij op 7 punten aangeeft waaruit de bijdrage van B heeft bestaan voor het onderzoeksproject en het daarmee gerelateerd artikel. Deze 7 punten zijn opgenomen in het verslag van de hoorzitting.
- 1.4 Op 24 maart 2013 heeft klager, bij wijze van inbreng voor de hoorzitting, gereageerd op het verweer van beklagde.
- 1.5 Op 28 maart 2013 is een hoorzitting gehouden met aanwezigheid van klager en beklagde.

2. Mondelinge behandeling

2.1

Van de mondelinge behandeling op 28 maart 2013 is een verslag opgesteld. Het verslag maakt deel uit van dit advies en is als bijlage toegevoegd (*niet opgenomen in deze versie voor de VSNU-website*). Klager heeft op 29 maart 2013 nog enkele documenten toegestuurd.

3. Klacht

3.1

In de klacht, reactie op verweer (documenten voor de hoorzitting) en mondelinge behandeling heeft klager, kort en zakelijk weergegeven, het volgende maar voren gebracht.

3.2

De rollen in het in 2011 gestarte PHD onderzoeksproject “.....”, gefinancierd door ... en gecoördineerd door Z – op basis van een contract tussen Z en de TU Delft/X als subcontractor, ondertekend door de decaan X-, zijn als volgt.

- Prof., beklaagde, is projectleider/algemene supervisor en promotor
- Dr., klager, is dagelijkse begeleider van het project en van de promovendus
- Dr. B, project monitor vanuit Z (B is ook een dag per week gedetacheerd bij de TU Delft)
- C, promovendus, waarmee klager eerder mee had samengewerkt.

Over het project zijn afspraken gemaakt, gezien de verschillende rollen, en deze waren in lijn met een eerder project dat klager had gedaan.

Klager en beklaagde waren aanvankelijk binnen dezelfde faculteit (X) werkzaam, maar na een reorganisatie is beklaagde werkzaam bij Y en is klager bij X/afdeling... gebleven. Voor de rolverdeling binnen dit project heeft dat niet tot veranderingen geleid.

3.3

Klager heeft op drie momenten een discussie met beklaagde gehad over het co-auteurschap van B

- In augustus 2012 ging het om een paper voor een International Conference on ... (...)-conferentie. B geeft aan dat hij als coauteur wil worden vermeld. Klager weigerde dit omdat B geen bijdrage, laat staan een substantiële bijdrage, aan de paper had verleend. De promovendus, beklaagde en klager zijn (co)auteurs. Beklaagde reageerde hierop geagiteerd, zei dat klager het leven erg moeilijk maakt voor hemzelf en stormde bij een bespreking de kamer uit. B is niet als coauteur opgenomen met medeweten van beklaagde.

- In september 2012 werd een paper voor ... voorbereid. Hier vroeg Z om B als coauteur op te nemen, onder meer omdat Z sponsor van het onderzoek is. Beklaagde steunde in een gesprek van 27 september 2012 B's verzoek 'om pragmatische redenen' en vanwege B's algemene bijdrage aan het project. Uiteindelijk hebben de promovendus en klager besloten de paper niet in te dienen. In het gesprek op 27 september 2012 heeft klager aangegeven dat B welkom is om een inhoudelijke bijdrage te geven aan het project en zo mogelijk in de toekomst als medeauteur bij een artikel kan worden genoemd.

- In november 2012 werd een paper voorbereid voor een European Conference of, vergelijkbaar met de paper voor de ...-conferentie. Klager werd door beklaagde een ultimatum gesteld om B als coauteur op te nemen, anders zou zijn rol in het project zijn uitgespeeld. Deze ontwikkeling was voor klager de aanleiding om de klacht bij de CWI in te dienen.

Ter zitting is eerst gebleken dat in deze 3^e zaak B uiteindelijk niet als coauteur is opgenomen. De klacht richt zich dan ook meer op de principes bij auteurschap en het gedrag van beklaagde in deze (besproken hierna in 3.4, resp. 3.5).

3.4

Klager meent dat de uitgangspunten bij co-auteurschap moeten zijn: het leveren van een 'substantiële, inhoudelijke bijdrage' aan een document, dat niet kan bestaan uit een financiële bijdrage (sponsoring). Zijn opvattingen hierover worden z.i. bevestigd door prof. D, zijn leidinggevende bij X. Klager heeft geen strikte regels, zoals beklaagde beweert, maar

het gaat om algemeen geldende normen binnen de universitaire, wetenschappelijke wereld. Auteurschap kan nimmer door een eventuele toekomstige bijdrage worden verkregen, zoals beklagde meerdere malen t.a.v. B's (mogelijke toekomstige) bijdrage lijkt te stellen.

3.5

Gezien tegen de achtergrond van de algemene normen voor co-auteurschap meent klager dat beklagde zich in de drie genoemde kwesties onethisch en onjuist heeft gedragen. Mogelijk speelt de reorganisatie hierbij een rol.

- Het is immers evident dat B nimmer inhoudelijk heeft bijgedragen aan de papers van de promovendus. Klager heeft de 7 door beklagde in zijn verweer aangevoerde punten die B's inhoudelijke bijdrage zouden moeten aantonen, stuk voor stuk bestreden: van B's bijdragen zijn geen concrete voorbeelden, zijn medewerking aan het project is slechts van algemene aard geweest. Overigens vindt klager het merkwaardig dat beklagde pas bij het verweer met deze argumentatie komt en dit niet eerder bij de drie besproken kwesties naar voren heeft gebracht.

- De reacties van beklagde in de drie besproken co-auteurschap kwesties zijn niet goed te praten: niet actief weerstand bieden aan druk van Z-zijde, niet nakomen van de lijn van de op 27 september 2012 gemaakte afspraken, uit de kamer stormen en zelfs met dreigen met uitzetting uit het project en ontslag. Dit laatste bleek klager ook pas uit het verweer (zie appendix 12 bij de nadere reactie d.d. 24 maart 2013 van klager).

4. Verweer

4.1

In het verweer en de mondelinge behandeling heeft beklagde het volgende maar voren gebracht.

4.2

Op 7 punten heeft B bijgedragen aan het project en de papers (opgenomen in het verweerschrift en het verslag van de hoorzitting). Beklagde meent dat hier meer dan een standaard monitoring heeft plaatsgevonden en dat het co-auteurschap van B gerechtvaardigd is.

4.3

Op de drie genoemde gevallen merkt beklagde op:

- Bij de bespreking op 30 augustus 2012 is hij weggelopen, omdat verdere discussie niet mogelijk bleek. Zijn opmerking dat klager 'het leven erg moeilijk voor hem zelf maakt', sloeg op de persoonlijkheid van klager en was niet dreigend bedoeld. Ook heeft hij geen relatie willen leggen met de reorganisatie. Klager laat ten onrechte geen direct contact toe tussen de promovendus en B. Bij zijn opvatting over het co-auteurschap voelt beklagde zich gesteund door de betrokken hoogleraren, alsmede door de externen die betrokken zijn bij dit project.

- Op 27 september 2012 dacht beklagde wat meer flexibiliteit van klager te hebben afgesproken t.a.v. het auteurschap van B, maar klager bleef daarna volharden in zijn stellingname.

- Dat bleek bij de kwestie in november. Klager had toen al van tevoren tegen de promovendus gezegd, dat B geen coauteur kon zijn. Voor beklagde was dit aanleiding om aan de decaan op 26 november 2012 te schrijven, dat wat hem betreft de bijdrage van klager aan het project eindigt.

4.4

Het betreft een derde geldstroom project, waarbij de TU Delft rekening moet houden met de rol van Z. Z heeft de IP, dient toestemming te geven voor externe publicaties en hun contactpersoon (B) speelt een actieve rol in het project. Deze samenwerking rechtvaardigt een co-auteurschap van B. Klager houdt geen rekening met de rol van en verstandhouding met Z.

4.5

De reorganisatie heeft wat betreft beklagde geen rol gespeeld. Wel is volgens beklagde allengs een onhoudbare situatie ontstaan, versterkt door de tegen hem ingediende klacht door klager. Dit stuit hem tegen de borst, want beklagde heeft juist integriteit en samenwerking hoog in het vaandel staan.

5. Beoordeling van de standpunten

5.1 (Regelgeving)

Deze klacht is ingediend op basis van de Regeling wetenschappelijke integriteit TU Delft uit 2005 (Regeling), die per 8 juni 2013 is vervangen door de Klachtenregeling wetenschappelijke integriteit TU Delft (Klachtenregeling) op basis van een door de VSNU opgesteld Landelijk Model Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit. De Klachtenregeling uit 2013 verschilt niet wezenlijk van de Regeling uit 2005 en de benoemde commissie wetenschappelijke integriteit (CWI) geldt op grond van overgangsrecht als CWI van de Klachtenregeling. Deze klacht kan derhalve behandeld blijven worden door de CWI en de nieuwe regeling leidt niet tot een andere procedure en heeft geen nadelige gevolgen voor partijen.

De CWI is bevoegd om klachten over vermoede inbreuken op de wetenschappelijke integriteit te behandelen, volgens de klachtenprocedure geregeld in de Regeling resp. de Klachtenregeling.

In artikel 2, eerste lid, van de Regeling wordt onder inbreuk op de wetenschappelijke integriteit verstaan: een inbreuk op de wetenschappelijke integriteit, zoals onder meer omschreven in paragraaf 3 van de "Notitie Wetenschappelijke Integriteit, Over normen van wetenschappelijk onderzoek en een Landelijk Orgaan voor Wetenschappelijke Integriteit" van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW), de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) en de Vereniging van Universiteiten (VSNU) van november 2001 (hierna: Notitie).

In paragraaf 3 van de Notitie is als vorm van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit, als uitwerking van wetenschappelijk wangedrag, opgenomen: *zich voordoen als (mede)auteur zonder in belangrijke mate te hebben bijgedragen aan de opzet of uitvoering van het gerapporteerde onderzoek of de interpretatie en beschrijving van de methoden en vindingen.*

In de (nieuwe) Klachtenregeling wordt in artikel 1, onder a, onder schending van de wetenschappelijke integriteit verstaan: handelen of nalaten in strijd met de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (VSNU 2005, aangepast in 2012), waaronder in ieder geval de gedragingen opgenomen in de bijlage van deze regeling.

In de bijlage staat onder punt 5 als schending van de wetenschappelijke integriteit opgenomen:

5. het zich onterecht voordoen als (mede-)auteur

Een onderzoeker mag zich (laten) noemen als medeauteur van een publicatie wanneer hij daaraan een aanwijsbare bijdrage heeft geleverd in de vorm van ingebrachte ideeën en expertise, uitgevoerd onderzoek, of theorievorming. Een onderzoeker die zijn naam aan een publicatie verbindt, vergewist zich zo goed mogelijk van de juistheid en integriteit van de inhoud.

In paragraaf 3 van de Notitie is voorts nog als vorm van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit opgenomen: *het onheus bejegenen van collega's en ondergeschikten teneinde uitkomsten van het onderzoek te beïnvloeden.*

In de bijlage van de (nieuwe) Klachtenregeling is onder punt 8 opgenomen:

8. wangedrag van collega's toelaten en verheimelijken

Een onderzoeker of bestuurder heeft een zorgplicht ten aanzien van de wetenschap als geheel en in het bijzonder ten aanzien van de onderzoekers in zijn directe omgeving. Erkend moet worden dat gezagsverhoudingen in de wetenschap, bijvoorbeeld tussen promotor en promovendus, het aanklagen van collega's niet altijd gemakkelijk zal maken.

Omdat de definities in de (oude) Regeling niet uitputtend zijn bedoeld, kunnen ook de schendingen van de wetenschappelijke integriteit van de (nieuwe) Klachtenregeling een leidraad zijn voor het bepalen of sprake is van een inbreuk op of schending van de wetenschappelijke integriteit.

5.2 (Co-)auteurschap

Tijdens de hoorzitting bleek dat het co-auteurschap van B geen kwestie meer is, omdat in alle drie genoemde gevallen B uiteindelijk niet als coauteur is vermeld. Daarmee is de klacht wat dit betreft effectief van tafel en hoeft dit klachtonderdeel niet verder te worden behandeld.

Overigens is de CWI uit het tijdens de hoorzitting door beklaagde gestelde niet gebleken dat B een concrete bijdrage aan de publicaties heeft verleend, maar dat B in meer algemene zin heeft bijgedragen aan het onderzoek en onderliggende ideeën daarvoor. Opgemerkt moet worden dat B wel de gelegenheid had zich meer met het project en de publicaties bezig te houden, daartoe uitgenodigd door klager, maar daar blijktens het door partijen gestelde

tijdens de hoorzitting geen gebruik van heeft gemaakt. Op deze wijze had uit de impasse gekomen kunnen worden.

5.3 (algemene normen)

De CWI ziet in de genoemde kwesties en het uitdrukkelijke verzoek van klager daartoe wel aanleiding om zich uit te spreken over de normen of richtlijnen, die in het algemeen gelden bij co-auteurschap. De CWI acht zich hiertoe bevoegd omdat haar taken ruimer zijn dan alleen klachtbehandeling, zoals blijkt uit de artikelen 3.1, 3.3 en 18 van de Regeling en artikel 7 van de Klachtenregeling.

Over wie wel en wie niet als coauteur moet worden aangemerkt bestaat in algemene zin een vrij unanieme opvatting: het moet gaan om een persoon die een belangrijke, substantiële of aanwijsbare bijdrage heeft geleverd aan een publicatie of het voorbereidende onderzoek daarvan. Zo is dit gedefinieerd in de Regeling en de Klachtenregeling en ook de door klager aangedragen codes omschrijven dit zo.

Bij de invulling van het begrip co-auteurschap bestaat wel enige vrijheid, afhankelijk van de praktijk binnen een onderzoeksafdeling of de cultuur binnen een onderzoeksgebied. Dit laatste neemt niet weg dat er in dit geval op bepaalde momenten door beklagde en zijn superieuren te veel is afgeweken van het wetenschappelijke principe van co-auteurschap en te veel is gekeken naar de belangen van of goede verhouding met de financier (i.c. Z). Sponsorschap kan nimmer op zichzelf een reden zijn om iemand als wetenschappelijk coauteur op te nemen, evenmin kan dit worden gebaseerd op een te verwachten toekomstige bijdrage. Er zijn andere manieren om iemands bijdrage (of dat van een bedrijf) te erkennen, bijvoorbeeld door het opnemen van een acknowledgement, zoals dat bijvoorbeeld aan het einde van de-paper is geschied.

Met in achtneming van het voorgaande, dient met name bij gezamenlijke projecten als de onderhavige aan het (co)auteurschap invulling te worden gegeven door het maken van nadere afspraken. Dit laatste ontbrak in deze zaak met alle discussies en gevolgen van dien. Partijen zijn hier beide schuldig aan. In eerste instantie dient de werkgever, De TU Delft, ofwel de betrokken leidinggevenden, hierover duidelijkheid te scheppen. Meer inzet van B was bijvoorbeeld een optie geweest, zoals onder 5.2 besproken. Maar klager valt te verwijten zich op bepaalde momenten weinig flexibel te tonen om tot nadere afspraken te komen. Illustratief is dat klager niet toeliet dat B rechtstreeks contact had met de promovendus.

De CWI adviseert bij dergelijke samenwerkingsverbanden in het vervolg voorafgaand duidelijke en goede afspraken te maken over de beoogde bijdragen per auteur en over (co)auteurschap van publicaties te maken.

5.4 (andere schending van de wetenschappelijke integriteit?)

Gezien deze algemeen geldende normen/richtlijnen over co-auteurschap is het niet passend om een medewerker onder druk te zetten om hiervan af te wijken en een persoon als coauteur te erkennen. Dergelijk gedrag staat op gespannen voet met de normen wetenschappelijke integriteit, zoals in 5.2 in het tweede deel omschreven. De daar genoemde normen zijn niet naar de letter overschreden, maar de CWI is van oordeel dat op enkele momenten een onoorbare druk op klager is uitgeoefend, om B als coauteur te

erkennen. O.m. is dat gebeurd bij het geagiteerd de kamer verlaten door beklaagde bij het eerste voorval en bij het stellen van een ultimatum aan klager bij het derde voorval. Beklaagde en zijn superieuren valt te verwijten dat geen duidelijk afspraken zijn gemaakt over het co-auteurschap, welke ruimte de definitie wel geeft zoals in 5.3 aangegeven. Een van afspraken of acties had kunnen zijn het benoemen van een actievare rol van B, zodat hij voor een nieuwe publicatie als coauteur had kunnen worden aangemerkt.

De CWI vindt dat beklaagde het nodige valt te verwijten in zijn handelen naar klager toe, maar schaaft dit onder de categorie onzorgvuldig handelen naar collega's en medewerkers en acht geen schending van de wetenschappelijke integriteit aanwezig.

5.5 (Conclusie)

De klacht van klager is ongegrond, in die zin dat geen sprake is van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit door beklaagde. Uiteindelijk is de persoon in kwestie niet als coauteur vermeld in de publicaties.

Wel hecht de CWI eraan op te merken dat beklaagde op enkele momenten zorgvuldiger had kunnen handelen naar klager toe. In het bijzonder mag van de projectleider/hoogleraar worden verwacht dat hij of zij verantwoordelijkheid neemt voor het verschil van inzicht tussen projectleden over wat wetenschappelijke integriteit praktisch impliceert; deze zaken benoemt, analyseert, bediscussieert -en bij voortdurende onenigheid – escaleert en advies inwint. Dit (nalaten te) handelen staat op gespannen voet met wetenschappelijk integer gedrag, maar kan toch niet als een inbreuk daarvan worden gezien.

6. Advies

De commissie adviseert het College van Bestuur als volgt te beslissen:

De klacht ongegrond te verklaren en derhalve geen inbreuk op de wetenschappelijke integriteit aanwezig te achten. Daarbij te vermelden dat beklaagde in deze zaak zorgvuldiger had kunnen handelen naar klager toe.

Dit advies is op 24 juli 2013 gegeven door (vz + 2 leden) in tegenwoordigheid van de secretaris en ondertekend door de voorzitter en de secretaris voornoemd.

Oordeel college van bestuur 31 juli 2013

De Commissie wetenschappelijke integriteit (CWI) heeft inzake uw klacht van 26 november 2012 betrokkenen gehoord en op 24 juli 2013 advies uitgebracht.

Wij nemen het advies van de Commissie over, inclusief de in het advies gegeven motivering en verklaren de klacht ongegrond. Er is geen sprake van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit.

De zaak is niet aan het LOWI voorgelegd.

Het oordeel van het CvB van 31 juli 2013 is definitief.